

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. IV. Madauras & Carthaginem studiorum caußâ mittitur. Rominianus
Mecœnas eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

Etta: verum cum se remitteret vis morbi, *Baptisma
eius differ-
tur.*
 in tempus opportunum Baptisma dilatum
 fuit: non id spe quidem vitæ diuturnioris,
 quæ non paucis mortalibus persuasit in
 omne vitiorum genus habenas laxare, quo-
 ad morte iam vicinâ, raptim aquâ perfun-
 dantur, vel absoluantur, verum metu cu-
 raque Monica, quæ multa porrò spectabat
 adolescentiæ pericula, & lenocinia ætatis
 eius, quæ in vitium flecti cerea est; grauif-
 simeque diuinum Numen offendit, quan-
 do post salutarem ablutionem, concepto
 tædio, tamquam in Ægyptum recogitat.
 Sed & altissimam Dei prouidentiam hîc
 licet interpretari, quâ sibi præelectas ani-
 mas nonnumquam errare sinit longius, &
 à gratiæ suæ fontibus secludi diutius, quò
 vberiore mox gustu, maioreque bonitatis
 suæ commendatione sitim eorû restinguat.

CAPVT IV.

*Madauras & Carthaginem studiorum causâ
 mittitur. Rominianus Mecænas eius.*

DETERSA itaque barbarie, cum præ- *Ad studia
mittitur.
Lib. I. c. 14*
 cepta linguæ Latinæ didicisset, Ma-
 dauras ciuitatem vicinam mittitur, ac in-
 de Carthaginem, vbi literarum humanio-
 rum studia tunc vigeant, oratoriis artibus
 expoliendus: quas ille Manilio Theodoro,

A 5

Chri-

*Finis stu-
diorum
Augustini.*

*L. 2. Con-
fess. cap. 3.*

*Rominia-
nus Mace-
nas Augu-
stini.*

*Lib. 2. con-
tra Acade-
micos c. 2.*

Christiano præceptore, pro ingenij sui bonitate celeriter percepit, æquales suos longo post se intervallo relinquens. Ac patri quidem eius Patritio iucunda res ea fuit, atque pro voto: spectabat enim homo alienus a Christianâ fide, (quod etiamnum fieri videmus) quemadmodum filio per hanc facultatem dicendi, gradus ad honores forenses struerentur: neque is erat, ut in finem illum summum ac vnicum, qui Deus est, filij studia dirigeret. In hoc autem suprâ quàm credibile sit nitebatur homo fortunæ tenuis, ut disertum filium videret, imò potius desertum, inquit ipse Augustinus, & bonis omnibus iis, quæ in humani cordis velut agro conferere oportet, misere destitutum. Atqui licet parentum egestate pressus esset, tamen emerfit, adiuuante Rominiano populari suo, quem Mæcenatem in se valdè liberalem est expertus, ac fortasse sine talibus adminiculis haud euasisset in Augustinum. Huic Rominiano libros contra Academicos dedicavit, cupiens eundem ad veri Dei cognitionem perducere, beneficiorumque quæ ab eo perceperat, memoriam refricans, ita eum honorifice compellat: *Tu me adolescentem pauperem, ad peregrina studia pergentem, & domo, & sumptu, & quod plus est,*
ANIMO

*animo excepisti. Tu patre orbatum, amicitia
consolatus es, & hortatione animasti, ope ad-
iuuisti. Tu in nostro ipso municipio, fauore,
familiaritate, communicatione domus tue,
penè tecum clarum primatemq; me fecisti, &c.
Qua ex reliquet, quantum emolumentum
Reipub. conferant, qui paupertinam iuuen-
tutem facultatibus suis erigunt, vt ad bona-
rum artium cacumen euadat. Contingit
enim interdum summa ingenia delitescere,
quod huiuscemodi Mæcenates non in-
ueniant. Id eleganti emblemate Alciatus*

*Emblema-
te 122.*

*Dextra tenet lapidem, manus altera susti-
net alas:*

*Vt me pluma leuat, sic graue mergit on?
Ingenio poterã superas volitare per arces,
Me nisi paupertas inuida deprimeret.*

CAPVT V.

Adolescentie Augustini vitia.

AVGUSTINI iam tum ætate crescente,
vitia sese latius explicabant: & vt in
aruo fecundo zizania bonis herbis, ita menti
bonæ prauī mores innascebantur. Hinc il-
la, parentum è mensâ, clācularia surreptio,
deque cellâ penuariâ, domi cū adhuc ef-
fet: hinc excussa sub noctem vicini homi-
nis arbore poma, libidine magis faciendi
perpe-